
Мартина Вачева

Circle Pit
самостоятелна изложба

18 юни – 18 август 2021

Галерия Sariev, Пловдив
Откриване: 18 юни 2021, 17:00 – 20:00 ч

Галерия Sariev, Пловдив, има удоволствието да представи самостоятелната изложба на Мартина Вачева – Circle Pit, показваща най-новата серия творби на авторката от 2020 и 2021 г. във взаимно свързана инсталация.

Още с ранните си работи, с които печели популярност, Мартина Вачева изгражда силно разпознаваем визуален език, персонажна система и сюжети. Език, който отдава значимото на традициите, поп културата и социалния контекст такива, каквито са, такива, каквито искат да бъдат. Тези творби умело поставят специфична артистична позиция, забърквайки примадлива смес на хуманност и гротеска. Цветовете са свежи и ярки, очите на персонажите са отворени, обнадявани, влажни от радост и учудване.

В новите творби от 2020–2021 г. на Мартина отчетливо се вижда промяна. Светлините биват угасени, прокрадват се познати лица от предишните картини, но липсват звездите на поп културата и типажите от митовете. Героите са деперсонализирани или по-точно героите се деперсонализират, те са в обща вълна, те са вълната, те са в трансформация, излизайки от рамката и потопени в подсъзнателното. Призраци на образа, които търсят реализиране между началото и края си, които сега са в едно. Те живеят в хтоничния свят на своя еуфоричен припадък, на музиката, на вихъра, на страстта, като пред дуел те провокират границите на други правила. Питаме се, имат ли те все още кумири? Или боговете, които искат да бъдат, са вече в залеза си.

Ключовата картина за изложбата „Splash“ представя типичното за рок концертите скачане на музиканта от сцената в публиката, познато като stage dive или slam. Рок певецът е останал сам с екзистенциалния си подтик за хвърляне в неизвестното на границата между доверието в публиката си, недоверието в себе си и доскорошните си апологети. Той се хвърля, но тук, в това колебание, за първи път в творбите на Мартина Вачева се появява заливане. Спонтанно, рязко заливане на картината с боя като предел на представата, на изображението, бялото петно, отказът и екстазът. Освобождаващ жест, който оставя място за спомена или по-скоро място за тотално новата реалност. Каквато и да е тя сега, никога няма да е изобразена, както преди.

Като живописни жестове заливането, както и изключването на светлините са брутални, те превземат и другите картини от цикъла. Прекомерната стичаща се течност е мътна, черна, синя, жълта. Тя замества социалния контекст, който доскоро определяше персонажите („Glammy Stirious“, 2021); тя е лична аура, несподелен, но подарен на всички екстаз („Cannonballs twist“, 2021); разтича се от продължителното, в самозабрава, пръскане със спрей по лицето на съвременната горгона („Burn Out“, 2021); тя е звукът, който ще изгърми тонколоната („Bottle of Lost“, 2021); разлива се върху двете картини от диптиха, в които музикантът се сбогува с публиката си с надеждата, че нещо ще ги събере (диптих, 2021); тя е и засъхналата вада на изригналия потенциал, на собствената опияняваща несигурност, върху която стъпваме, с надежда да продължим („Cannonballs twist“, 2021).

И тук, в този цикъл творби, на фона на глухите светлини и разливане се случват неща, които са привидно забавни, но носят усещане за война с апликираните остатъци от конфети, обгоряванията на платното, разглабящите се рамки. Има мъчително нежелание за напускане на територията и някакъв неистов инстинкт за продължаване на ритуала като защитена зона на себеизявата. Себеизява, която отчетливо се самоизразходва, става тясна и нетърпима, бидейки в постоянен екстаз между предела и сигурността.

Питаме се, ако тези персонажи бягат към неизвестността като обещание за достигане на необятното, достатъчно ли е вече това. Кое ще продължи в този death race*?

Екстремната сила на тази плътска изложба, населена с меланхолия, мощни фигури, мътна светлина, силни текстури, звук на зловец декадентски карнавал, не е просто в смелостта да кажеш край на себе и на тези, които привидно „си“ в средата ти, но и да повярваш, че

има нещо отвъд, което събира по друг, макар и невидим начин, нещо, което движи магически появилия се сред гъстата тъпна circle pit*, който не е просто божествената ни комедия.

текст: Веселина Сариева

-

* Circle pit – термин в рок концертите, където цялата публика се завихря и завърта в кръг и се сблъсква като в торнадо кръг.

* Death race – смъртоносна надпревара.

-

Мартина Вачева (р. 1988 г. в Пловдив) живее и работи в Пловдив и областта Бретан, Западна Франция. Завършила е НХА в София – „Илюстрация“ и „Книга и печатна графика“. През 2012 г. специализира в илюстраторския клас на Георг Барбър (АТАК) в Университета по дизайн и изящни изкуства Бург Гибихенщайн в Хале, Германия. Самостоятелни изложби: „Сексът и градът“ ИСИ, София (2020), „Корени / Roots / Wurzeln“ – Museum Folkwang, Essen (2019); „Кал“ – Sariev Contemporary в Пловдив (2018); „Sereality“ (2016, куратор Вера Млечевска) – Sariev Contemporary в Пловдив. Сред участията ѝ в групови изложби са: „Diversity United. Contemporary European Art“, Темпелхоф, Берлин; New Tretyakov Gallery, Москва (предстояща); Palais de Tokyo, Париж (предстояща) (2021), „Crack up – Crack down“ Ujazdowski Castle, Варшава, куратори Slavs and Tatars, съ-куратор Михал Гжегожек (2020); „Keeping the Balance, works from Art Collection Telekom, Museum Ludwig, Будапеща, куратори Кристина Сипоц, Натали Хойос и Райналд Шумахер (2020), Art Brussels (2019); 33 Биенале на графичните изкуства в Любляна, курирано от Slavs and Tatars (2019); „Колекция EVN: Франц Капфер / Лазар Лютаков / Мартина Вачева“, куратор Томас Д. Трумър – СКЛАД, Пловдив (2019); „Baywatch“, куратори Натали Хойос и Райналд Шумахер, KVOST, Берлин (2018); „Dias de Romance“, куратор Кармен Ферейра, Centro Cultural Recoleta, Буенос Айрес, Аржентина (2018); „Шок и ужас“, куратор Стефка Цанева, Гъоте-институт България, София (2018); „Изображението вече не е налично“, куратор Весела Ножарова, галерия Credo Bonum, София (2017); „Lifestyles and Still Life“, куратор Вера Млечевска, Lubomirov/Angus-Hughes, Лондон, (2016) и др. Носител е на наградата БАЗА за 2017. Творби на Мартина Вачева са част от колекциите Art Collection Telekom, Берлин; колекция EVN, Виена; Metropolitan Museum Library Collection, Ню Йорк и колекция Gaudenz V. Ruf, Цюрих и Виена. Мартина Вачева е репрезентирана от галерия Sariev от 2018 г.